Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIII. No. 206. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, OCTOBER 29, 1996. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ВІВТОРОК, 29-го ЖОВТНЯ 1996 р. Ч. 206. РІК CIII.

Настоюють на російському статусі Севастополя

Київ (Р. Р.). — До Верховної Ради України надійшло звернення Державної думи Російської Федерації, у якому повідомляється про заборону поділу Чорноморського фльоти і міститься заклик до українського парламенту „відмовитися від одностороннього підходу до питань довільної передачі Кримської области зі складу РСФСР до складу УССР у 1954 році, про статус міста-героя Севастополя, який не входив у 1954 році до складу Кримської области і про поділ Чорноморської фльоти".

Автори звернення наголошують, що „місто-герой Севастопіль був, є і бу-де головною військово-морською базою Чорноморської фльоти Росії". Російські парляментаристи відкликаються на „історичні факти", згадують Богдана Хмельницького та імператрицю Катерину II, наголошують на великій відповідальності парляментів України і Росії в питаннях „взаємодії двох братніх народів".

Президент України Леонід Кучма, як уже інформовано, 24-го жовтня відвідав російського президента Боріса Єльцина у

(Закінчення на стор. 4)

Україна експортуватиме зерно всупереч неурожаю

Київ. — Незважаючи на дуже низький у цьому році урожай зерна, Україна не буде імпортувати збіжжя і навіть експортуватиме його, повідомило 24-го жовтня агентство Ройтерс.

Віцепрем'єр-міністер сільського господарства Михайло Зубець сказав на пресконференції, що дуже бідні в цьому році жнива майже завершені. Україна збере в загальному 26 млн. тонн збіжжя, але потреби в імпорті зерна немає, зазначив він. За його словами, 3 млн. тонн збіжжя, переважно озимини, піде на експорт.

Цьогорічний урожай в Україні на половину менший від урожаю 1990 року і на 10 млн. нижчий від минулорічного.

Причиною цього, як відомо, є посуха і неефективна колгосна система, яка продовжує домінувати в Україні. В колгоспах постійно не вистачає мінеральних добрив, палива, тракторів і запасних частин до сільсько-господарської техніки.

Згідно з урядовими джерелами, Україна щороку потребує біля 10 млн. тонн збіжжя, щоб прогодувати людей і худобу.

Один із західніх фахівців з сільського господарства сказав, що цього року Україні вистачить зерна, хоч воно і не дуже якісне. Якість його настільки низька, що держава приймає зерно, яке звичайно використовується як корм для худоби.

М. Зубець сказав, що Уряд наказав цієї осені засіяти озиминою додатково півмільйона гектарів. Офіційні особи сподіваються, що наступного року урожай буде на рівні 40 млн. тонн.

Проте без вирішення проблем у сільському господарстві поставлену ціль досягти буде дуже важко. Минулого тижня Уряд знову надав дотації сільському господарству, мотивуючи це тим, що потрібно підтримати нових фармерів.

Ватикан закликає боротися з голодом

Рим. — Ватикан закликав міжнародну спільноту розпочати активну кампанію, спрямовану на боротьбу з голодом, який загрожує щонайменше 800 мільйонам людей, що живуть у бідних країнах.

Перший в історії Ватикану документ під назвою „Голод на планеті — виклик всьому світу: розвиток і солідарність" оприлюднений Папською радою „Кор унум", яка координує доброрідійницьку діяльність Папи Івана Павла II.

Щоб забезпечити харчі для всього населення планети, підкреслюється в документі, треба твердо базуватися на принципах солідарности і соціяльної справедливости при розподілі ресурсів. На промислово розвинуті країни лягає обов'язок реформувати світову економіку в цьому напрямі. Водночас, на думку Ватикану, уряди країн, що розвиваються, мусять здійснювати реформи у своїх державах, щоб економічно змінити їх, не чекаючи, поки такі реформи відбудуться на світовому рівні.

Ізраїль відмовився від нафтового проєкту на Голянах

Єрусалим, Ізраїль. — Місяць тому жидівські газети повідомляли, що ізраїльська державна нафтова компанія мала намір найближчим часом закласти декілька нафтових свердловин на Голянських пагорбах. Цей проєкт особисто схвалив ізраїльський прем'єр-міністер Беньямін Нетаняґу.

До здійснення наміру не дійшло, бо Сирія та Ливан висловили своє крайнє обурення з цього приводу. Сирійський уряд, який твердо вимагає повернення Голянів, захоплених жидами у висліді Шестиденної війни 1967 року, назвав цей плян „провокативним", а ливанський — „образою для всього арабського світу". Проєкт викликав невдоволення деяких західніх країн. Наприклад, президент Франції Жак Ширак також вважає його „абсурдним і небезпечним", таким, що „не сприяє досягненню миру в регіоні".

Минулої неділі ізраїльська влада оприлюднила

(Закінчення на стор. 4)

Канада зміцнює економічну і політичну підтримку України

Київ. — Економічні і політичні відносини України і Канади вийшли на значно вищий рівень внаслідок дводенної візити до Києва канадського міністра закордонних справ Ллойда Ексворті, повідомили 24-го жовтня засоби масової інформації.

У рамках пакету запланованих домовлень канадська електрокомпанія підписала 24-го жовтня угоду, яка дає їй право керувати і з часом володіти українською електростанцією, що є першим проривом західньої фірми в український державний енерґетичний сектор.

Л. Ексворті також запевнив Україну в тому, що Канада підтримує її намір встановити спеціяльні відносини з НАТО, що стоїть на порозі поширення на схід.

Фірма „Нортленд Павер", яка перебере не себе керівництво Дарницькою тепловою електростанцією (ДТЕС) в Києві, має зібрати з різних джерел — західніх комерційних банків, експортних аґенцій, приватних донорів — 110 млн., дол. для того, щоб уможливити функціонування новоствореного спільного українсько-канадського підприємства з виробництва електроенергії.

Під час підписання угоди канадський амбасадор Кристофер Вестдал сказав, що даний проєкт є чи не найбільшим інвестиційним проєктом в незалежній Україні. За його словами, домовлення робить прорив у реструктуризації українського енерґетичного сектору.

Переговори компанії „Нортленд Павер" щодо контролі ДТЕС тривали чотири роки. Угоду підписано після того, як цього місяця Світовий банк виділив 317 млн. дол., на створення в Україні вільного ринку електроенер-

(Закінчення на стор. 4)

У Львові відбувся собор і синод єпископів УГКЦ

Львів. — Молебнем у престольному соборі Святого Юра 21-го жовтня закінчився Синод Єпископів Української Греко-Католицької Церкви.

Протягом тижня греко-католицькі владики на нарадах Синоду переглядали пропозиції Патріяршого Собору, що відбувся у Львові у першому тижні жовтня і був присвячений 400-літтю Берестейської унії.

Патріярший Собор УГКЦ видав звернення до українського народу.

Наступний Собор УГКЦ відбудеться у 1998 році і буде присвячений темам „Миряни та їх місце в Церкві" та „Соціяльна наука Церкви і її здійснення у сьогоднішньому житті".

Синод Єпископів постановив вживати дальші заходи, спрямовані на надання УГКЦ Патріярхату, вирішив продовжити клопотання перед українським Урядом щодо повної реґалізації УГКЦ, звернувся до Президента України Леоніда Кучми у

(Закінчення на стор. 4)

УГГ готується до 20-річного ювілею

Київ (Р. Р.). — Пресова служба Української Республіканської Партії повідомила про низку заходів, які проводяться у зв'язку з 20-річчям створення Української Гельсінкської Групи, що сповнюється 9-го листопада.

У повідомленні наголошено, що ця подія має величезне значення для дальшого розвитку українського суспільства, тому в рамках відзначень ювілею плянується низка заходів.

У Києво-Могилянській Академії 5-го листопада о 4-ій годині відбудеться наукова конференція „Українська Гельсінкська Група в контексті національно-визвольних змагань" з участю науковців, правозахисників і студентів.

Пресова конференція, присвячена ювілеєві, відбудеться в приміщенні НРУ з участю Миколи Руденка, Левка Лук'яненка, Вячеслава Чорновола, Ольги Гейко та Йосифа Зісельса. Того ж дня заплановано організовану поїздку на Байковий цвинтар, де поховано Оксану Мешко, Олексу Тихого, Василя Стуса і Юрія Литвина.

Збори громадськости Києва, присвячені ювілеєві, відбудуться в Будинку Кіно на вулиці Саксаганського, 6.

Г. Удовенко виступив в Інституті миру

Вашінґтон (Амбасада України). — „Курс на інтеграцію України в европейські структури та поглиблення трансатлянтійського співробітництва зумовлюється передусім глибокими економічними інтересами", — заявив, виступаючи перед американськими політиками та політологами в Інституті миру ім. Карнегі, міністер закордонних справ України Геннадій Удовенко. Майбутня доля України, її національна безпека передусім визначається успіхом економічних реформ. На їх забезпеченні зосереджуються всі сили і можливості України, у тому числі й на міжнародній арені.

Український міністер зазначив, що сучасні економічні відносини України із західноевропейськими країнами та ЗСА відстають від рівня політичних взаємин. Проте широкий політичний діялог з цими державами Україна розглядає як передумову для ефективної економічної співпраці.

Особливу увагу в своєму виступі Г. Удовенко приділив питанням формування нової побудови европейської безпеки. Розуміння безпеки останнім часом зазнало радикальних змін, сказав він. Утвердився широкий підхід до цього питання, що виходить за рамки концепції колективної оборони держав, об'єднаних особливими стосунками. Основними принципами побудови европейської безпеки, що їх підтримує Україна, є її неподільність та всеохоплюючий характер, а також налагодження ефективного колективного механізму протидії новим викликам і загрозам.

Центральним моментом розбудови нової структури безпеки, сказав Г. Удовенко, є процес поширення НАТО, найбільш ефективної структури безпеки в евро-атлянтійському регіоні. НАТО, як союз демократичних держав, заявив він, не стано-

(Закінчення на стор. 4)

Чорнобиль розбудив Україну

Джерзі Сіті, Н. Дж. /В. Романюк/. — Володимира Яворівського особливо представляти немає потреби. Ім'я цього письменника, публіциста, народного депутата України обидвох скликань, політика і громадського діяча відоме ще й тому, що він був біля витоків Народного Руху України, чимало серця та енергії віддав трагедії Чорнобиля. Саме з цієї гіркої сторінки в житті України почалася наша розмова в редакції „Свободи" під час його чергового приїзду до ЗСА.



Володимир Яворівський.

— Мабуть, у нинішньому століттї Україна стала відома світові не вершинними своїми надбаннями в культурі чи політиці, а Чорнобилем. Чи не так?

— На жаль,мабуть, саме так. Ми прожили принаймні чотири роки страшного комтоталітарного блькування правди про це невимовне народне го-ре. Чорнобиль розбудив Україну.

Але Чорнобиль — то нещастя людства, що за той час не помешкало. І тут є кілька найважливіших причин. Попереше, поспіхом і жертвами споруджений так званий саркофаг над жахливою пащею четвертого блоку Чорнобильської Атомної Електростанції не є надійним укриттям; подруге, якщо повірити тодішнім запевнюванням вчених у тому, що під час катастрофи в повітря викинулося лише 7-8 відсотків ядерного пального, то виходить, що в "укритті" ще залишилося ще принаймні 90 відсотків. Непросто передбачити, як поводитиметься ця розтоплена радіоактивна магма;

(Закінчення на стор. 4)

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ПІДТВЕРДЖЕНО РЕЗИГНАЦІЮ ТРЬОХ АДМІРАЛІВ

КИЇВ. — Тут у четвер, 24-го жовтня, Пресова служба Міністерства Оборони України підтвердила факт резиґнації трьох адміралів Військово-морських сил України. За інформацією Міністерства Оборони України, командуючий ВМСУ віце-адмірал Володимир Безкоровайний та його заступник контр-адмірал Олексій Риженко зрезиґнували за станом здоров'я, а першого заступника командуючого ВМСУ контр-адмірала Миколу Кострова звільнено за кількакратні порушення законодавства. Півроку тому В. Безкоровайний уже подавав заяву на резиґнацію, але колишній міністер оборони Валерій Шмаров тоді не прийняв його резиґнації. Нинішній міністер оборони генерал-лейтенант Олександер Кузьмук прийняв резиґнацію усіх трьох.

ФАЛЬШИВІ ГРИВНІ

КИЇВ. — Міліція виявила сім випадків збуту фальшивих гривень. У п'ятьох випадках зловмисників затримано. Зафіксовано два види фальшивих грошей: кольорові зірокcові і приклеювання одного чи двох нулів до цифрових позначень номіналу на банкноті меншого номіналу. Підроблені гривні виявлено в Києві, Криму, Волинській, Запорізькій, Київській, Полтавській і Херсонській областях.

ПРИВАТИЗУВАТИ ЖИТЛО НЕ НАВАЖУЮТЬСЯ

ХАРКІВ. — Тут від березня 1993 року, коли розпочалася приватиза-ція, свої помешкання приватизували 200,884 харків'ян. У власність громадян перейшло 103,224 квартири, що становить 35.6 відсотка від усієї кількости житлового фонду Міської Ради. Цього року до Центру приватизації житла надійшло заяв на приватизацію на 1.3 раза менше, ніж за такий же період минулого року. Директор Центру приватизації житлового фонду Міської Ради Анатолій Ткаченко вважає, що „середня харківська родина на приватизацію житла не пішла". Приватизують переважно ті, хто має у цьому спеціяльний інтерес: обмін, продаж, купівля тощо.

В. КИСЕЛЬОВ ХОЧЕ СТВОРИТИ ОБ'ЄДНАНИЙ ДЕПУТАТСЬКИЙ КОРПУС

СИМФЕРОПІЛЬ. — Голова Верховної Ради Автономної Республіки Крим Василь Кисельов своїм головним завданням вбачає сприяння „єднанню депутатського корпусу, який досі був поляризований". Під час зустрічі з журналістами Кисельов розповів про свою розмову з Президентом України Леонідом Кучмою, під час якої йшлося про кроки, які сприятимуть „поліпшенню життя кримчан". Кисельов висловив надію на співпрацю кримського уряду і парляменту з метою зміни ситуації в автономії на краще. Представник Президента України в Криму Дмитро Степанюк зазначив, що кримський парлямент, Уряд і представництво України в Криму діятимуть виключно в правовому полі України. Прем'єр-міністер Криму Аркадій Демиденко також підтвердив, що між керівництвом Криму відбувся „конструктивний діялог".

КРАЛИ І КРАДУТЬ...

КИЇВ. — Міністер внутрішніх справ України Юрій Кравченко повідомив, що в галузі енергозабезпечення правоохоронні органи порушили 2,000 кримінальних справ. У Луганській області розслідується справу заступника голови акціонерного товариства „Луганськшахтобудіндустрія" Юрія Денисенка, директора товариства з обмеженою відповідальністю „Арос" О. Чорноморця та громадянина Росії П. Попова, яких підозрівають у викрадені 900 млн. тонн вугілля. У Донецькій області викрито злочинну групу матеріяльно-відповідальних осіб фабрики „Комсомольська" виробничого об'єднання „Червоноармійськвугілля" та касира товарової станції Червоноармійська, які за фіктивними документами викрали 420 тонн вугілля.

ЗУПИНЯТЬ РЕАКТОР ЧАЕС

КИЇВ. — Україна зупинить 30-го листопада передостанній реактор Чорнобильської АЕС і цим зробить великий крок до цілковитого закриття станції. Про рішення повністю зупинити реактор ч. 1 повідомив на пресконференції міністер довкілля Юрій Кравченко. Україна вже раніше обіцяла вивести з дії цей реактор, але Ю. Костенко в середині жовтня сказав, що зупинка бльоку може бути занадто небезпечною через технічні проблеми. За словами Ю. Костенка, рішення закрити реактор ч. 1 прийняла Рада Безпеки на своєму засіданні 26-го жовтня. Він сказав, що всі учасники наради були за зупинку бльоку.

СНД МАТИМЕ ПЕРСПЕКТИВИ В УМОВАХ РІВНОПРАВНОСТИ

КИЇВ. — Міністер закордонних справ України Геннадій Удовенко вважає, що коли СНД розвиватиметься на рівноправній базі, співдружність матиме великі перспективи. Міністер не виключає, що у майбутньому СНД може перетворитися на подібну до Европейського союзу організацію. Проте, це буде не так швидко, адже Европейський союз працює над своїм створенням від 1949 року. Треба, щоб в СНД не було наднаціонального органу і тоді існування СНД допоможе у вирішенні багатьох питань. Г. Удовенко пригадав, що СНД створювалася з метою „цивілізованого розлучення колишніх совєтських республік", але поступово вона трансформувалася в організацію, що розв'язує спільні проблеми двосторонніх відносин. Щоправда, із 700 документів, підписаних в рамках СНД, працює лише невелика частина.

О. ЄМЕЦЬ ВИСТУПАЄ ЗА АКТИВІЗАЦІЮ ВІДНОСИН УКРАЇНИ З НАТО

КИЇВ. — Колишній віцепрем'єр-міністер з питань правної політики, а нині депутат Верховної Ради України Олександер Ємець вважає, що в Росії знову починається передвиборча боротьба за президентський пост. Цим пояснюється і прийняте рішення Державної думи про заборону поділу Чорноморської фльоти. На думку О. Ємця, кожний політичний бльок Російської Федерації розігруватиме „кримську карту", тому Україна повинна „різко активізувати свою зовнішню політику" та пошуки нових механізмів безпеки у відносинах з НАТО. Сьогодні, на думку депутата, для цього склалися чи не найкращі умови, оскільки Захід позитивно ставиться до співробітництва України з НАТО.

СОЦІЯЛІСТИ ВІДСВЯТКУВАЛИ П'ЯТИРІЧЧЯ

КИЇВ. — Члени Соціялістичної Партії України відсвяткували п'ятиріччя своєї організації під знаком критики теперішніх змін в Україні. Виступаючи перед представниками партії, голова СПУ Олександер Мороз сказав, що потрібно значно скореґувати дії організації, бо тепер „відбувається серйозна економічна революція і контрреволюція". Він висловився за реґулювання ринкових відносин податковою політикою і скритикував телевізію і радіо, сказавши, що „не наші там працюють". О. Мороз, який є також головою Верховної Ради, назвав серед головних завдань партії збільшення членства і поширення впливу СПУ на формування суспільної свідомости. Президент Леонід Кучма привітав партію з п'ятиріччям і висловив сподівання, що вона внесе гідний вклад в зміцнення державности України.

В АМЕРИЦІ

МИНУЛОГО ЧЕТВЕРГА, 24-ГО жовтня, на пресовій конференції у Космічному центрі ім. Джансона в Гюстоні, Тек., д-р Шеннон Лусід, американська астронавтка, котра перебула 188 днів у космосі на російській станції „Мір", розказала журналістам про свої особисті переживання перед поворотом на Землю. Згідно з її словами найбільше турбувала її можливість послаблення м'язів після піврічного перебування у нульовій ґравітації. Про своє перебування в космосі 53-річна біохемік Ш. Лусід говорила зі спокоєм і може з деякою тугою, коли згадувала, що там не мусіла турбуватися такими щоденними проблемами як закупами чи нефукціонуванням машини до прання.

У СВІТІ

У ЧЕТВЕР, 24-ГО ЖОВТНЯ, Ізраїль, згідно з жидівським місячним календарем, закінчив рік жалоби від дня загибелі прем'єр-міністра Іцака Рабіна, підступно убитого 4-го листопада 1995 року Ягалем Аміром, молодим релігійно-войовничим жидом у Тель Авіві. Вдова убитого прем'єр-міністра Лія Рабін була учасницею святкового церемоніялу на його гробі у Єрусалимі, а на місці його убивства в Тель Авіві громадяни світили свічки та лямпади, клали цвіти та спокійно віддавали пошану тому, котрий загинув в ім'я ним пропагованого миру і співжиття з сусідами Ізраїля. Одначе рік після його загибелі країна ще дальше переживає розподіл спричинений його смертю.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446
(914) 626-5641, Fax (914) 626-0180, e-mail: unaestat@travel.ios.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Ненависть треба викорінювати

Про те, що Америка не є вийнятком серед інших країн світу, коли брати до уваги расову, релігійну чи інші ворожнечі, в нікого не має сумніву. Одначе тут, у відносно молодій країні імігрантів, завжди можна було знайти толерантність до всяких інакостей — кольору скіри, почитання Бога, форми вияву своєї культурної спадщини чи розуміння проблем сьогодення. Ці прояви у менших чи більших видимостях перепліталися своєю інакшістю впродовж цілої понад 200-річної історії країни, але завжди можна було їх виключати з щоденного життя громадян. Навпаки, у хвилини всенародного лиха вони, ці інакості, цілком втрачали свою силу, бо треба було одностайно давати раду цій чи іншій загрозі. Мабуть, можливості такої толерантности й заздрили найбільше як приятелі, так і вороги.

Проте в останніх роках ліберальнної непогамованости у всіх ділянках життя країни терпимість до чужих думок і вірувань значно послабилася. Це в свою чергу посилило інші прояви людських відчуттів, зокрема у тих, які, користаючи з усіх привілеїв непогамованости, все ж таки не змогли знайти для себе місця. Вони почали шукати заспокоєння своїх поривань у негативних виявах, але завжди зі шкодою для загалу та дуже часто з жертвами невинного життя. Чимало прикладів можна навести для підтвердження сказаного, але тут не місце для цього.

Однак, коли впродовж останніх місяців засоби масової інформації повідомляли про зумисні підпали муринських церков у південних стейтах країни, про розмалювання свастик на приватних і громадських будівлях жидівської громади та руйнування пам'ятників на християнських і жидівських цвинтарях, то це викликало загальне занепокоєння.

Найперше тому, що такого ніхто не сподівався в країні, котра славиться мирним співжиттям своїх громадян різних релігій, рас, культур і політичних переконань. Далі почали шукати причини таких виявів, і після довготривалих дискусій, роздумів і дослідів таки вдалося знайти спільний знаменник, ім'я його — ненависть. Страховисько — багатоголова гидра, котра сіє серед людей і народів почуття великої неприхильности, ворожнечі до кого чи чого-небудь. А зроджені нею парості стають приводом усяких непорозумінь, зазіхань, поневолень і збройних ворогувань.

Єдиний спосіб зупинити розповсюдження цієї гидоти — це відразу категопично реаґувати та ще в зародках її викорінювати якнайшвидше, бо в іншому випадку це може допровадити до всяких „ізмів", які вирощують насильство, пожадливість і нехтуванням свобід інших, а два із них багато хто з нас пережив — комунізм і нацизм.

У цьому випадку правильно думають ті, що перестерігають громадськість перед можливими паростями ненависти серед суспільства в ім'я релігії, раси, культури чи політичних переконань. Навпаки, тут треба свідомо глянути правді ввічі та витягнути для оборони оту питому Америці толерантність до інакомислення з історичної минувшини та обернути її у гострий меч спротиву. Треба оновити розуміння того, що саме оця різноманітність американського народу є тією силою, що у випадках народного нещастя завжди об'єднується у непереможну стихію.

З огляду на те, таки треба кожному довкруги себе та свого оточення вдома, в школі, в організаціях і в праці приєднуватися до тих, що намагаються викорінювати ненависть у всіх її численних формах і проявах.Зокрема треба на це звертати увагу церковним, політичним, громадським та іншим діячам і тим, які займаються безпосереднім вихованням дітвори і молоді — виховникам і учителям. Вони мають бути не тільки прикладом, але також активним чинником у пропаґуванні толерантности в суспільстві.

...Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні прислати до редакції „Свободи"разом з двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція.*

Д. Б. Чопик

УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА В РОСІЇ

Українська діяспора — це зовсім нове явище в Росії, бо в імперії не було конструктивної національної політики. Її заміняла брутальна сила. Для маси росіян, головно середніх чиновників, така розв'язка проблеми ще й тепер актуальна. У висліді, в багатьох центрах українського скупчення немає приміщень на проведення організаційної, виховної чи релігійної діяльности.

В совєтські часи проходила еволюція поглядів на національну проблему. На практиці це видно з розвитку політики відносно національної школи, яка відбувалася трьома етапами. Після революції і до половини 30-их років розвивалося національне шкільництво, сягаючи свого епогею в 1934 році, коли у школах Союзу навчання ішло на 104 мовах країни. Але у 1939-40 шкільному році зайшла в тій політиці переломова зміна. ЦК Компартії Союзу видав постанову про введення російської мови у всю систему шкільництва багатонаціональної держави. Від того часу режим починає обмежувати навчання національними мовами. У кінці 70-их років із 104 мов у Союзі навчання йшло вже тільки на 44 мовах.

У 80-их роках і тепер у Російській Федерації навчання йде на 77 мовах. Отже, є поліпшення. Але як воно іде? В містах навчання національними мовами проводиться в суботніх чи недільних школах, у винайманих приміщеннях, за доброю волею батьків. Це означає для них подвійне оподаткування, бо на загальне шкільництво вони вже заплатили через державний податок. Місцева влада майже нічим їм не допомагає. Помочі від України ці школи також не мають, хоч Україна оплачує всі російськомовні школи на своїй території. Так іде навчання української мови в Москві, де, за повідомленнями преси, проживає від 600,000 до мільйона українців (а зареєстрованих у міських книгах Москви, як сказав сам посадник Лужков, там є 255,000 українців, навіть у міській адміністрації працює п'ять українців). По домах іде навчання української мови в Уфі, Челябінську, в Тюменській області, Хабаровську, на Зеленому клині, у Владивостоці.

Батьки розуміють, що стративши мову, діти стратять родову тяглість і пам'ять. Один батько запитав: „Який пашпорт дістане моя дочка? Що вона — російськомовна українка? Це ганьба для мене". Тому українці в Москві вимагають їх визнати найчисленнішою національною меншиною, в місцях масового проживання українців у Російській Федерації відкрити мережу державних і громадсько-державних шкіл і культурних центрів, для ознайомлення з життям цих осередків запросити з України державні та громадські делеґації, випрацювати програму української держави, спрямовану на захист невід'ємних людських прав і свобод українців Російської Федерації. Росія ж знаходить 9 блн. рублів для підтримки російської діяспори і ще 3 блн. рублів на підтримку там російської преси. Та Україна грошей не дає, а українським громадянам Росії офіційної російської помочі замало. Місто Москва дало їм на культурні цілі в 1996 році 42 млн. рублів, але при обміні 5,500 рублів на один доляр, тобто 160 рублів на одну зареєстровану українську особу — це як кіт наплакав!

Виглядів на краще годі сподіватись, бо російські політичні партії не заторкують національних програм. Єдина партія Єгора Гайдара має розділ у своїй програмі, присвячений цивілізованому вирішенню національного питання в Росії, де включено освіту національною мовою, представництво при владі репрезентантів національних громад та створення таких структур, які б мали постійний діялог з владою. Та силовий вплив цієї партії, як показали вибори, незначний. Однак, все таки є вже модель, по якому можна йти далі. Рівно ж такий модель вони мають від української західньої діяспори, де національні питання розв'язані законом: В Канаді є закон, на основі якого 10-відсоткова національна меншина може домагатися введення в навчання іншої мови у публічні школи, а в штаті Ню Джерзі навіть група батьків якоїсь шкільної округи може домагатися введення їхньої мови у навчання.

Отже, у Росії культурний рух українців і, за їхньою ініціятивою, інших національних меншин, не вщухає. Вони зорганізували конференцію на тему „Виховання в діяспорі", на яку прибули представники влади, навіть заступник міністра освіти Російської Федерації. Цей останній заявив, що у питаннях національного виховання ходить не так про „національну школу", як про „етнокультурну школу", де не тільки мову, але також науку про людину, в її рідній культурній традиції, треба вчити. Та на це зараз немає вчителів... Інший працівник міністерства РФ з питань національностей додав, що для уряду стало вже конечним прийняти закон

(Закінчення на стор. 3)

Валентина Юрченко

Новий творчий дарунок для дітей

Ганна Черінь, „Весна", вірші, В-во „Криниця", Полтава, 1995, і „Казки молодої бабусі", В-во „Полтава", 1996.

Цього року література для дітей і в діяспорі, і в Україні поповнилася двома новими творами Ганни Черінь, якими відома письменниця збільшує свій творчий вклад для наймолодшого читача до десяти видань — віршів, оповідань, пісень і сценок. Українським дітям діяспори ще з 1960 року відомі такі книжки Ганни Черінь як віршовані збірки „Братік і сестричка", „Пригоди української книжки", „Щоденник школярки Мілочки", сценки „Листи до Святого Миколая", збірки оповідань „Українські діти", „У намальованому світі" та ін., що з них дещо було друковане і в дитячому журналі „Веселка" (видання УНСоюзу). Дехто думає, що писати для дітей може кожний письменник чи поет, а справді дитяча книжка повинна бути опромінена любов'ю до дітей; письменник мусить добре знати дитячу психіку, потреби й особливості дитячого віку, отже він повинен бути і вдумливим педагогом, бо основне завдання книжки для дітей виховне, поряд із настановою збагачувати молодого читача духовими вартостями й знанням.

У своєму жанрі дитячої творчости Ганна Черінь вдало поєднала всі ці прикмети, і з самого початку, коли ще викладала в українській школі, за її словами, „передусім прагнула прищепити вихованцям потяг до творчости, любов до рідної мови, історії, культури". Твори письменниці для дітей відзначаються емоційною насиченістю, динамічністю, мають гострий сюжет, цікаві події, а головне, позбавлені надмірної дидактичности, прямих повчань і моралізувань — вони виплливають безпосередньо з твору, підказані його змістом.

Обидві нові книжки Ганни Черінь для дітей вперше видано в Україні й цим прокладено їм прямий шлях до наймолодшого читача України. Збірочка „Весна" містить понад 50 віршів і це, за словами її редактора, П. Ротача, „поезія добра і любови", а любов він бачить, „читаючи ці вірші, де не можна не помітити, як поетеса щиро любить дітей, майбутніх будівничих нової України, і як талановито змальовує вона світ дитячих захоплень і переживань". Назва збірки „Весна" — символічна. Це не тільки весна людського життя, дитячі роки, а також відродження рідної культури, мови, духовости, що переживає нині Україна й до чого змалку прилучатимуться діти" (П. Ротач).

Авторка розпочинає збірку віршем-молитвою „Дай, Боже, нам". У вірші звучить молитва за успіхи в науці, за здоров'я батьків і своє, благання „розуму й сили на вчинки великі й за нашу країну, вільну навіки". Зміст збірки багатий, різноманітний, тут і любов до рідної мови, вірші присвячені Т. Шевченкові, Лесі Українці, матусі, татові, порам року; в них і любов до праці, заклики до знання, до науки, а зокрема, вірші глибокого патріотичного звучання та пошани й вдячности до вчителів. Чимало віршів поетеса наснажила легким гумором, вплетеним у різні незвичайні ситуації дитячого життя. Приходимо до висновків, разом з редактором, що збірка віршів „Весна" Ганни Черінь це є цінне джерело для українських шкіл і для шкільних підручників, як теж для виховних програм молодечих організацій і для батьків, які заохочуть дітей розвивати рідну мову.

Друга книжечка Ганни Черінь, „Казки молодої бабусі", це фантастичні розповіді бабусі Ніни восьмилітньому внукові Петрусеві про подорож на Місяць двох хлопчиків, їхні пригоди й зустріч з „місячанами", перебування на „плянеті квітів", на космічній станції „Карпати" й щасливий поворот на Землю. Книжка має 44 сторінки, цікаво ілюстрована, хоч „бабусю Ніну" на обкладинці зображено в ґротескному стилі. Фантастикою цієї книжки Ганна Черінь впроваджує в дитячу літературу сюжет сучасного технічного проґресу, а „бабуся Ніна" виступає на сторінках цих „казок" як професійний знавець ракетних мандрівок у космос, не кажучи вже про наукову фантазію, що їй позаздрив би й Жюль Верн. Та для наших дітей, які звикли бачити на телевізійних екранах закованих у скафандри астронавтів, що плавають у повітрі біля своїх ракет та в кабінах, „Казки молодої бабусі" будуть ще одним „візуальним доповненням" для розвитку їхньої дитячої фантазії.

Книжки можна купити, написавши на адресу: Ms. H. Pankiw, 652 Norwood St., Port Charlotte, FL 33952. Ціна книжки 6 дол. з пересилкою.

Володимир Мазяр

Думки під листопад

Коли згадаю рідний край у наших думках, у піснях, то бачу я красу його: поля, ліси, а там степи, Дніпро грізний і кургани, а в курганах — козацька слава захована лежить. Про неї наші кобзарі нам правду проспівали, ми виросли на правді тій, козацькій славі так давній.

А на широких тих степах і на могилах-курганах росте червоная калина. До долу похилилася вона, з вітрами розмовляє про славних лицарів-борців і про гетьманів, козаків, пісні для нас складає.

Неначе дивний сон, так час біжить, минає. Проходить все, немов і не було. Невже ж забулося воно? О! Ні! Ми тямимо усе, що так давно було.

У цей неволі час здригнулася земля. Почули гук гарматних громів і брязкіт зброї. Військовий марш. Стрільці ідуть, стрільці січові. Лунає пісні звук: „Ми ту калину піднесем і славу й волю принесем". Співали січові стрільці, як йшли в „кривавий тан", щоб визволити із кайдан ввесь нарід свій.

Вони пройшли, затих вже рев гармат і скорострілів спів. Лиш спомин йшов у даль. Чи видиш, брате мій, як журавлі летять? Летіли журавлі, летіли в чужий край. І от знову могили, кургани, а там вони, стрільці січові, а з ними наші мрії-сни. Похилена калина ще раз у крові.

Затих той спів, затихло все, немов мертве. Пройшли роки неволі. Та от нараз знайшлись знову борці, це наші хлопці лісові, сини стрільців січових. Вони калину підняли, у славі її понесли в народ.

У лісі загуло і давсь чути клич: „В кого охота є, нехай із нами йде"! Здригнулася земля, коли ті юнаки почули клич: „До бою!" Вони пішли... Пішли як ті січові, за волю, за державу, за нарід свій, за славу. Ішли всі до мети святої і не зложили зброї.Ні! У лісі полягли, лягли в нерівнім бою.

А там у далині заграва, огні горять. Горить село Ожидів, Олесько, Пеняки, Білий Камінь, це пісня Бродів. І знов калини цвіт, той буйний запашний, знов у крові. Він похилився там, на брідській тій землі, затиснений в руці, в стрільців, ще юнаків, які лягли у вічнім сні.

Так, ішли вони, у різні йшли бої, хто в лісі, хто в шоломі пройшли, співаючи пісні про калину, як підносили всі її.

І знов пройшли роки. І знов калина та у лузі похилилася. Похилена вона простояла грізний, так довгий час, роки неволі.

Та от нараз почувся спів, що наче грім з небес: „Засяло сонце золоте, збудивсь народ". Чи, може, вже прийшов той жданий час, коли калину ту усі ми піднесемо? Так, підняли калину ту онуки і сини січових. Калина вже цвіте!

Та що ж, знову не всі калину підняли, не всі разом. Не „в один гуж" і не туди. Той гілку гне до себе, а той у другий бік, той третій вже кудись утік, немов не був він з нами. А той знову не хоче знати, що ту калину ми мусимо всі поливати, усі разом, щоби калина та для нас росла.

Коли б ми зрозуміли це, що єдність нам потрібна понад все. Коли вона у нас буде, тоді калина, та що в лузі, зацвіте, засяє сонце золоте, на ввесь наш вільний край!

Іван Овечко

Осінь

Плаче листям сухим листопад...
Ти, непрохана, знов на порозі,
Повна чару й солодких принад,
Ти — чужа в чужині мені осінь.

Я не можу тебе полюбить,
Бо люблю ще свою, рідну й милу.
Я забути й на хвильку, на мить
Моїх зустрічей з нею не в силі.

Була гарна. В своїй простоті
Вона сміливо стукала у двері:
Я тоді календарних листів
Не лічив ще, як тут, на папері;

Не сріблив золотий листопад
Мені щорік на скронях волосся;
У коханні не знаючи зрад,
Не тужив я, вітаючи осінь.

Та настав час розлуки і втрат.
Того дня я забути не в змозі,
Як прощав-шелестів листопад
Сухим листям по битій дорозі.

Там під гуркіт ворожих гармат
Його пісню я слухав крізь сльози
І поклявся: любить листопад
Тільки там, де любив його досі.

Ти ж — чужий тут мені листопад,
Мов непроханий гість на порозі.
Повна чару й солодких принад,
Ти — чужа в чужині мені осінь!

Марія Ігнатишин-Лоґуш

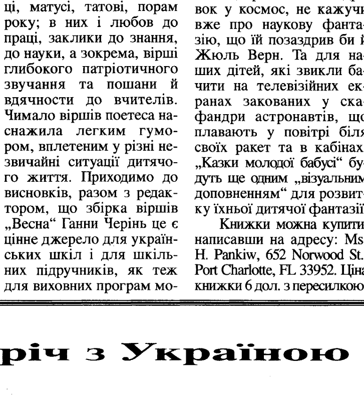
Моя третя зустріч з Україною

I

Перший раз я відвідала Україну після 30-літньої відсутности в 1968 році, за часів Совєтського Союзу. Тоді за мною в п'ятах ходив „янгол-хоронитель", щоб мені, закордонній „туристці", бо такою я рахувалась як канадська громадянка, нічого злого не трапилось. Пережила я тоді дуже болючі моменти, спричинені дбайливою опікою аґентів служби безпеки, але годі про це все тепер розповідати. Ті жахливі часи минулись, коли я з великим трудом домоглася побачення з моєю сліпою мамою, яка перебувала в шпиталі в місті Мукачеві, а воно не входило в дозволену туристичну зону і туди я не мала права поїхати без спеціяльного дозволу з Москви.

Вдруге побувала я в Україні у липні 1992 року, вже в незалежній українській державі, взявши участь у з'їзді випускників Торговельної Академії в Мукачеві. З цієї нагоди було вмуровано пропам'ятну таблицю на будинку колишньої академії, і цим вшановано директора цієї школи, св. п. Авґустина Штефана, міністра освіти Карпатської України в 1939 році. Вже ніхто за мною тепер не ходив як тінь, їздила я всюди, куди бажала, бачилась з різними людьми, словом, повною мірою відчувала, що приїхала на рідну землю, на Закарпаття.

Щоправда, вразили мене тоді жахливі гігієнічні умови — чи то в Києві, Львові чи в Мукачеві. Незабутнє враження зробили на мене ринки в Києві і Львові, де на чорних й сірих столах, опаковки продавці розкладали, без жодного опакования, різні харчі: якісь худющі кури, розрубану як-будь воловину, свинину, зв'язану в маленькі в'язочки ярину — зелену цибульку, моркву, редьку, яку бабусі-селянки пропонували покупцям. А ось дядько виложив на чорний стіл білий сир й великою ложкою завивав в папір, подаючи покупцеві. Важко було повірити своїм очам, що „передова країна світу" довела життя до такого стану та ще й хотіла завоювати ввесь світ, що ущасливити людство комуністичним ладом — „найкращим й найідеальнішим", створити „рай на землі".



М. Лоґуш читає доповідь в Ужгородському Університеті.

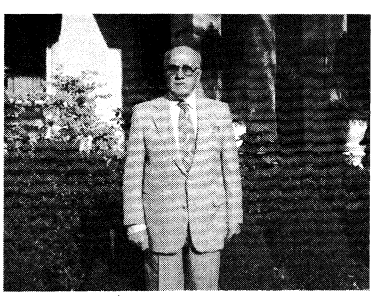
Жахливе зубожіння населення, примітивне до крайности життя та якийсь страх не зник ще тоді з облич людей, зокрема старшого віку, які ще не могли усвідомити й повірити, що та машкара „передової країни" вже зникла.

Моя третя зустріч з Україною, на початку вересня цього року, була великим контрастом до всього, що було в минулому.

Наукова конференція на тему „Міжетнічні та міжконфесійні відносини в Карпатах", що відбувається кожних п'ять років в Ужгороді, влаштована 3-5-го вересня Всеукраїнським Товариством „Просвіта" ім. Тараса Шевченка, Ужгородським Державним Університетом, Університетом ім. П. Й. Шафарика в Кошицях, Університетом в Новому Саді, Міжнародною Асоціяцією Україністів, Науковим Товариством ім. Тараса Шевченка, Комісією Зв'язку та інформації (Чикаґо) та Народною Радою Закарпаття, в Ужгородському університеті пройшла справді на дуже високому рівні.

(Закінчення буде)

Людина мрії і дійсности



Ю. Кузів перед своїм домом у Клірвотер, Фла.

Великий письменник України Олесь Гончар колись зронив: „Якщо ми хочемо врятувати Україну, найперше сьогодні маємо рятувати її культуру, її духовість. Без цього нема людини". Ці слова прийшли на гадку, коли я вперше запізнав Юрія Кузіва, вихідця з села Кліщівна, де, як сам жартує, „дідько добраніч каже", довкруги якого предковічні дрімучі ліси, такі милі його пам'яті, на славній героями-партизанами Рогатинщині.

Хоч далеко Ю. Кузів від милих йому лісів, від дорогої серцю України, але добре розуміє теперішній стан своєї батьківщини, її потреби, її прагнення. Переконаний, що саме молоді вирішуватимуть її долю. Ті, що тепер ще за шкільною чи університетською лавою, підручники яких не про чужинецьку ідеологію, а про своє, рідне, про Україну і її історію, „щоб правда була своя".

Ю. Кузів — знана людина в Америці і в Україні. Його щедрість підтримує Українську Церкву, Києво-Могилянську Академію, а тепер і Наукове Товариство ім. Шевченка. Його недавня пожертва на НТШ — 100,000 дол. — направду княжий дар, створить при товаристві окремий стипендійний фонд, з якого користатимуть студенти з України, що дістались до американських університетів.

Наш меценат народився 4-го квітня 1918 року. Виростав сиротою, батька вбили у Першій світовій війні. Мама, хоч була з польського роду, виховала його в українському дусі. Непосидючість юнака спонукала його до активного життя — активного в громаді і в бизнесових справах, до яких мав інтерес і, як виявилось надалі, ще й неабиякий талант. Ще перед Другою світовою війною він побував у Берліні, а відтак в Польщі і Словаччині, де провадив своє підприємство і всюди помагав українському братові — давав харчі і гроші. В роках 1942-44 був власником найкращого українського ресторану в Рогатині. По війні попав в американську зону в Німеччині, біля Мюнхену, тоді переїхав до Америки, де, як каже сам, „були свої люди". Захоплення підприємництвом не полишало його ніколи, хоч завжди зізнавався — „маєтки — це ще не все, важливіше є задоволення душевне". Жив у Рочестері, Н. Й., де доказав ще раз, що Америка — це країна необмежених можливостей, що так звана „американська мрія" може стати дійсністю, коли людина не побоїться праці і сміливих рішень.

Освіта Ю. Кузіва є освіта людини, яка добре знає світ. Багато подорожував — за часів Ніксона відвідав Китай, був у Японії, Індонезії в Австралії. Знає він Бейрут таким, яким було це місто ще до своєї траґедії, і дуже цінив ливанців, як добрих, ввічливих і охайних людей; побував у Ізраїлі.

Людина глибокої віри, він зі зворушенням згадує, як гаряче молився в Німеччині у ті непевні для втікачів повоєнні часи і як його молитву одного дня перервала його господиня-німкеня, щоб вручити листа з американського консуляту з дозволом їхати до Америки. Він завжди любив Церкву, шанував її провідників, серед яких вивищує св. п. Патріярха Йосифа Сліпого, його подвижництво для Церкви і для народу.

У 1985 році Ю. Кузів поселився на Фльориді, де є членом української католицької парохії Богоявлення Господнього в Сейнт Пітерсбурґу, яка також втішається його патронатом.

Доброчинність Ю. Кузіва сприяє розвитку української духовости, освіти, науки. Створення Фундації ім. Юрія Кузіва, яка діятиме при Науковому Товаристві ім. Шевченка в Америці, є ще одним виявом мрії мецената про майбутнє українства і розуміння його дійсности. В імени НТШ хочемо запевнити шановного фундатора, що його пожертва принесе Україні немало наукових набутків та поблагословить її не одним талановитим подвижником.

Леонід Рудницький

Українська...

(Закінчення зі стор. 2)

на рівні Федерації, який гарантував би соціяльні права національних меншин і дав би модель правового реґулювання у сфері мови, культури, виховання. А в Державній думі (російському парляменті) минулого листопада розглядався і був затверджений у першому читанні закон про „національно-культурну автономію". На цьому читанні було запропоновано визначення автономії: що це „вид громадського об'єднання громадян, які причислюють себе до національної меншини, змагають зберегти свою національну самобутність і вимагають відповідної державної підтримки". У цей закон мають бути включені три статті:

1) Забезпечення права на одержання основної загальної освіти рідною мовою (де включалося б і дошкільне виховання).

2) Забезпечення права брати участь у випрацюванні державних стандартів і програм для шкіл на рідній мові. (Це перший такий закон в історії російської держави!)

3) Закон визначає бюджетні середники на національно-культурне шкільництво меншин.

Це все гарно, але як українцям і іншим національним меншинам Росії зорганізуватись у автономії зі сталим, постійним членством, коли там немає для них ні домівок, ні церков, не говорячи вже про школи, де вони могли б реґулярно збиратися і проводити свою суспільно-громадську діяльність? Західня діяспора могла б дати їм поміч і добрі поради. Вони просять зв'язків із вами, американські та канадські українці. Відгукніться!

Д-р Ігор Захарій відзначений Папським Лицарем Ордену Св. Григорія Великого



Д-р Ігор Захарій

За виїмкові і непересічні заслуги не тільки як лікаря-офталмолога, але також на полюсах релігійної, гуманітарної та суспільної праці, Папа Іван Павло II іменував д-ра Ігоря Захарія Папським Лицарем Ордену Св. Григорія Великого. 20-го червня 1996 року їх Еміненція Кардинал Анджело Содано, Секретар Ватиканської Курії, з рамени Папи Павла II підписав у цьому контексті спеціяльний декрет номінації. Цей Орден був встановлений ще Папою Григорієм XVI 1-го вересня 1831 року в пам'ять його патрона.

В зв'язку зі своєю професійною працею д-р Ігор Захарій займав високі пости, як Президент Українського Медичного Товариства на Північну Америку, Відділ Огайо, Президент Очного Банку, голова Офталмологічного Відділу при шпиталі Діконес в Клівленді. За професійні заслуги Офталмологічна Асоціяція в Огайо признала йому в1994 році високе гуманітарне відзначення.

Від 1989 року д-р Захарій дуже інтенсивно приєднався до різних медичних проєктів в Україні, а спеціяльно очних хвороб, спричинених аварією в Чорнобилі. В цьому році він з групою американських офталмологів роз'їжджає по різних містах Східньої Европи та України і в рамцях Амбасадорської Програми ЗСА, фінансованої організацією „Люди для людей", відвідує очні шпиталі, включно з Інститутом Філятова в Одесі, Україна, та особисто перевіряє хвороби очей чисельних пацієнтів. Д-р І. Захарій бере активну участь у Світовому З'їзді Українських Лікарів у Києві в 1990 році та з власної ініціятиви і з поміччю інших лікарів організовує цілоденне симпозіюм в очнім Інституті у Львові, з якого користають місцеві лікарі. Д-р Захарій проводить інтензивні бадання незрячого хлопця і пізніше спроваджує його разом з мамою до ЗСА. Тут піклується ними та вишукує спеціяліста-хірурга і пост-операційно безінтересовно гостить маму з сином у своєму домі з дружиною Аретою впродовж 3-ох місяців.

В 1990–1991 роках, на запрошення Марти Фарлей з Піттсбурґу, д-р Захарій на протязі одного місяця бере участь в студіях пошкодження очей внаслідок аварії Чорнобиля. В 1991 році він і ще 5 офталмологів безкоштовно перевірили майже 2000 дітей з околиць Чорнобиля і майже 700 з дальших околиць.

Д-р І. Захарій був ініціятором договору між ґен. Зайчуком, ЗСА, і амбасадором до Злучених Організацій Батюком, в результаті чого Українські Ветерани В'єтнаму змогли вислати кораблем більшу кількість медичного матеріялу для військових шпиталів в Україні.

Під цю пору д-р І. Захарій займається сколєктуванням великого медичного транспорту в Транс–Карпатський реґіон в Україні. Він також плянує особисто туди поїхати разом зі 40 професіоналістами з ділянки здоров'я. Д-р Захарій є також активним у „Пласті" та оселі „Писаний Камінь", і займає в цих організаціях чолові становища. Понад 20 років він є членом президії при УК-Церкві Покров Пресвятої Богодродиці в Пармі від часу її заснування. Останньо панство Захарії гостили у своєму розкішному домі амбасадора д-ра Щербака з дружиною, коли вони побували у Клівленд–Пармі.

Реасумуючи цю різноманітну та кольоритну діяльність д-ра Захарія на різних відтинках американського та українського життя, не тільки льокально в Клівленд–Пармі, але в цілому стейті Огайо, в Україні та діяспорі і навіть в ґлобальному маштабі, тяжко повірити, як д-р Захарій знаходить стільки енерґії, часу та здоров'я і так конструктивно з цього вив'язується.

Ми з цілого серця бажаємо д-ові Захарієві ще довгі роки працювати з таким молодечим запалом, ентузіязмом та ідейністю, на хвалу Бога, для добра України і нашої діяспори. З приємністю годиться зазначити, що д-р Ігор Захарій з дружиною Аретою та цілою родиною є членами Українського Народного Союзу.

Щасти Боже!

Д-р Володимир Боднар

6-ий Світовий злет дружинників СУМ — Спілки Української Молоді

Дружинники Спілки Української Молоді з Америки, Канади, Австралії, Великобританії, Німеччини, Франції та України зустрілися в Атланті 19-го липня, при нагоді першого виступу атлетів з незалежної України в Світових Олімпійських Ігрищах. Мета 6-го Світового злету дружинників СУМ була присвятитись служити як перекладачі для членів Української Олімпійської команди та бути свідками історичного виступу України на Олімпіяді.

Підготовчий комітет складався з Ліди Микитин (голова) і членів — Джесика Боднєвич, Стефа Грицковян, Христя Кош, Юрій Микитин, Юрій Прятка, Таня Сава і Христя Янців. Крайова Управа СУМ Америки раніше подбала про приміщення для учасників Злету та для кількох членів Української Олімпійської Команди при Вест Джорджа Коледж і про квитки на Олімпійські Ігрища.

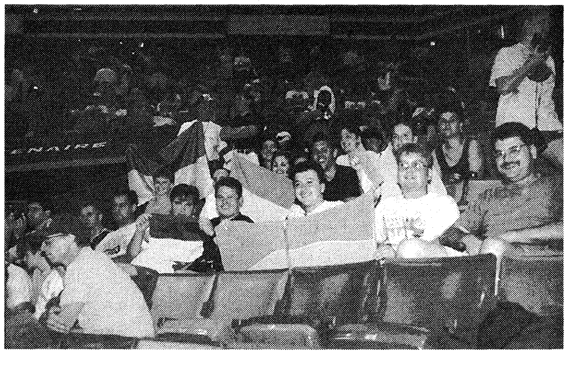
Разом було 107 учасників. До команди Злету увійшли сумівці Галина Головка (командант), Іван Макар (бунчужний), обозні — Христя Янців і Михайло Бицко, писар Петро Косцьолик, спортовий референт Лариса Любка, як і рівнож згадані вище члени підготовчого комітету.

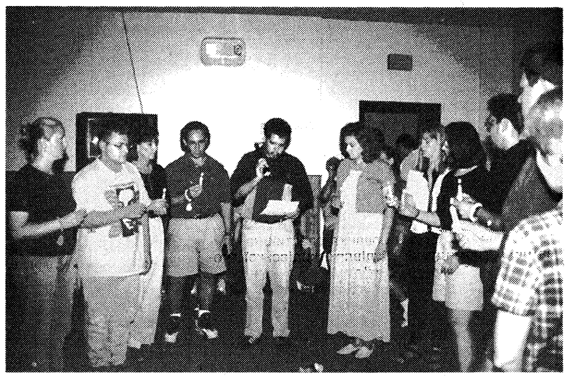
Програма Злету включала виїзди на Олімпійські Ігрища, вечірні товариські зустрічі в Олімпійському Парку, сумівські спортові змагання, прогульки на конях і канойях. Палала ватра, присвячена 50-річчю СУМ в діяспорі, 10-річчю чорнобильської траґедії і 5-річчю Незалежности Української Держави.

Голова Центральної Управи СУМ друг Евген Чолій загостив на Злеті і перепровадив дискусію про майбутність СУМ. Бунчужний Іван Макар мав щастя бути присутній, коли Лідія Подкопаєва виграла золоту медалю в гімнастиці, відчути радісну хвилину, коли на світовій арені відіграно український національний гимн при вивішенні нашого прапора; зловив і квіти від чемпіонки.

В усіх учасників залишилися не тільки надзвичайно зворушливі спомини похвальних успіхів Української Олімпійської Команди, але і сатисфакція, що могли брати активну участь у цій визначній для українців історичній події, і спомини про товариські зустрічі зі сумівцями з різних частин світу.

Орест Козіцький і Галина Головка





Сумівці на Олімпійських Ігрищах.

ПРАВИЛЬНА АДРЕСА

В інформаційному дописі про виробництво харчів в Одесі, що появився у нашому щоденнику з 25-го жовтня, ч. 204, треба читати адресу в Атланті: Lloyd Wade Securities, 1827 Powers Ferry Rd., Bldg. 8, Ste. 200, Atlanta, Ga. 30339; tel. (770) 955-8085.

ПОДІЇ

ОСІННЯ ЗАБАВА В ДЖЕРЗІ СИТІ

Джерзі Сити, Н. Дж. — Місцевий 71-ий Відділ Союзу Українок Америки влаштовує традиційну осінню забаву, яка відбудеться тут у суботу, 2-го листопада, в УНДомі, 90-96 Фліт вул. Гратиме оркестра „Темпо". Вступ 10 дол. Початок о год. 9-ій вечора. У справі замовлення столів слід телефонувати до Стефи Мацях на число (201) 963-0936.

ПРЕСОВЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

Комітет для відзначення 75-річчя УАПЦ у ЗСА

СПИСОК БЛАГОДІЙНИКІВ #4

Добродії видання наукової конференції „Український церковно-визвольний рух і утворення УАПЦ"

	5,000 дол.	Катедра УПЦ св. Володимира — Ню Йорк, ЗСА

Добродії виставки „Знищені храми та репресовані діячі УАПЦ"

	1,000 дол.	УПЦ св. Андрія — Бостон, ЗСА

Меценати відзначень роковин УАПЦ в Києві

	500 дол.	УПЦ свв. Петра і Павла — Ґлен Спей, ЗСА

Спонзори відзначень роковин УАПЦ в Києві

	350 дол.	УПЦ св. Михаїла — Сан Франсіско, ЗСА;
	300	Мар'ян Козій, Бритиш Колюмбія, Канада

Жертводавці:

	150 дол.	Українська Федеральна Кооператива „Самопоміч" — Чикаго, Ілл., ЗСА;
по	100	о. протопр. Володимир Базилевський, ЗСА Олексій і Люба Шевченки — в пам'ять батька диякона Ониська Дзябенка — Бріджвотер, ЗСА д-р Алекс Лист, Віндзор, Канада, д-р Ярослав К. Туркало, Ню Гейвен, ЗСА Юрій і Таїса Розгони, Дітройт, ЗСА, Анна Ясевич, протопр. Володимир Слюсар, Вінніпеґ, Канада, Іван і Ольга Петрончаки, ЗСА;
	75	Анатолій і Жоз'ян Дмитрюки, ЗСА
по	50	УПЦ св. Вознесіння, Клифтон, ЗСА, Микола Личик, Чикаго, ЗСА, В. Шумило, ЗСА, Ірина Шведе-Федоренко, ЗСА — в пам'ять проф. Івана Власовського, Віктор і Віра Гаркуші, ЗСА;
	40	о. Іван і добродійка Лишик, ЗСА
	20	Микола Коник, Бавнд Брук, ЗСА
	10	митроф. протопр. Володимир Олек, ЗСА;

Особливі привіти для поміщення в програмці святкувань в Києві

по	350 дол.	Українська Православна Федеральна Кооператива — Ню Йорк, ЗСА, Українська Федеральна Кооператива „Самопоміч" — Чикаго, Ілл., ЗСА, Товариство св. Андрія, ЗСА, д-р Василь і Ліда Трухлі, ЗСА, Іван і Тамара Тищенки, ЗСА;
по	200	Фонд ім. митр. Василя Липківського, Чикаго, Ілл., ЗСА УПЦ св. Вознесіння, Клифтон, Н. Дж., ЗСА, Українська Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч" — Ню Йорк, ЗСА, Українська Кредитова Спілка в Рочестері, ЗСА, Святослав і д-р Неоніла Личики, ЗСА, Дмитро і Галина Грушецькі, ЗСА;
по	150	Олексій і Люба Шевченки — в пам'ять батьків диякона УАПЦ Ониська Дзябенка та Федота й Анастазії Шевченків — Бріджвотер, ЗСА, Володимир і Людмила Безсонів, ЗСА, Богдан Сосницький, ЗСА;
по	100	д-р Юрій і Оля Криволапи — в пам'ять батьків Миколи та Марії Криволапів і Андрія та Євдокії Нікітичів — Котонсвілл, ЗСА, Комісія Зв'язку з Україною при катедральному соборі св. Володимира — Чикаго, Ілл., ЗСА, УПЦ св. Покрови — Сан Дієго, Каліф. ЗСА, Ярослав Чернявський, ЗСА у світлу пам'ять діда о. Петра і батька о. Арсена Чернявських, ЗСА, Микола Личик, Чикаго, Ілл., ЗСА.

Управа Ділового Комітету у ЗСА висловлює щиру вдячність всім благодійникам, що так щиро відгукнулися на заклики комітету сприяти фінансово заходам Київському Комітету для відзначення 75-ліття УАПЦ при українській православній церкві — Київського Патріярхату.

Галина Грушецька — голова

Олексій Шевченко — скарбник

Ділимося сумною вісткою, що 22-го жовтня 1996 р. після довгої та важкої недуги відійшла у вічність

бл. п.

НАТАЛКА ЗІНКЕВИЧ-БОГДАН

Покійна народилася 22-го березня 1922 р. у селі Малі Микулинці Снятинського р-ну Івано-Франківської обл.

У смутку залишилися:

чоловік — ВАСИЛЬ
брат — ОСИП з дружиною НАДІЄЮ і дітьми: дочки — ХРИСТИНА, МАРТА і ЛЕСЯ, син — ІГОР
семеро внуків і
один правнук
ближча і дальша родина в Україні.

ПОХОРОН відбувся 26-го жовтня 1996 р. на українському греко-католицькому цвинтарі в Балтиморі.

Вічна їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в п'ятницю, 25-го жовтня 1996 р. на 77-му році життя несподівано відійшла у вічність наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ, СЕСТРА, ШВАҐЕРКА і ТЕТА

бл. п.

ОЛЬГА ЛОНКЕВИЧ

В глибокому смутку:

донька — ОКСАНА ЛОНКЕВИЧ
внук — МАРКО ЛОНКЕВИЧ і дружина АНЯ
сестра — СТЕФАНІЯ з родиною в Україні
шваґерки — НАТАЛЯ ҐУРАН з родиною
— ГАЛЯ ЖУПНИК з родиною у Відні, Австрія
шваґер — ЮРІЙ з родиною
та дальша родина в ЗСА, Україні і Канаді.

Замість квітів можна складати пожертви на Український Музей в Ню Йорку або на Фонд Дітей Чорнобиля.

Чорнобиль...

(Закінчення зі стор. 1)

потретє, споруда саркофагу вкрай ненадійна, і при її осіданні, яке спостерігається, забруднені радіонуклідами поверхневі води можуть дістатися до підземних водних запасів. Влітку два роки тому в "укритті" почався розгін атомних часток. Подібна "пригода" повторилася й цьогорічного вересня... От ми тут розмовляємо, а я постійно думаю: хто може гарантувати, що шось такого не може початися в неконтрольованому місці, яких у саркофагу не браке?

— Справді... Але ж чому ніхто не пробує запобігти цьому? Де ж вихід?

— Поперше, потрібні справді величезні фонди, яких Україна нині, на жаль, не має. Ще одна надзвичайна проблема: куди дівати відходи, оте ядерне сміття? В Росії, біля Красноярська, є велике підприємство, де все це переробляють. Ми його свого часу разом будували. Але Москва швиденько прийняла закон про заборону ввезення радіоактивних відходів на територію Росії. Тепер — про вихід зі становища. Українські геологи знайшли місце, де можна спорудити величезний підземний завод з перероблення та використання відходів з АЕС. Подібне підприємство мусить бути модернізованим, забезпеченим досконалими технологіями та обладнанням. А це знову ж великі кошти. Фахівці чудово усвідомлюють, що Чорнобиль сьогодні небезпечний для всіх. Але з'ясувалося, що виділені на безпеку ЧАЕС фонди не пішли за призначенням.

— Наскільки обгрунтовані інсинуації навколо того, що Україна, начебто, шантажує Чорнобилем світ?

— Розумію. Це йде від того, що ми не закриваємо ЧАЕС. Закрити станцію можна. Але як бути з її демонтуванням? Куди подіти пальне? Про це ніхто не хоче подумати разом з нами. То, вибачайте: про який шантаж може йти мова?

Союз всадив Україні п'ять монстрів з горезвісними реакторами РБМК-1000. Я переконаний, що ядерна катастрофа в Україні з її 52-мільйоновим населенням була не те що передбачувана, а й по-диявольськи запланована Москвою! Ті ж, хто нашу гірку правду називає шантажем, хочуть, щоб ми замовчували, як мовчала Україна совєтська: все, мовляв, нормально. Що: вони хочуть, аби мати ще один Чорнобиль?! Набагато краще було б усвідомити, нарешті, що такі катастрофи, як чорнобильська, є екстериторіяльними, і більше виявляти солідарности для відвернення спільної біди.

— Наскільки відомо, там, де є АЕС, мусить бути ще щось...

— Слушно. ЧАЕС була станцією мілітарною. Це однозначно. На ній збагачували плютоній для атомних бомб. Мені вдалося добратися й до іншого. Поряд з АЕС був засекречений об'єкт "Чорнобиль-2", колосальні антени котрого трактувалися як антени космічного зв'язку та стеження. Коли ж 26-го квітня 1986 року гухнуло на ЧАЕС, і населення ще перебувало у Прип'яті, то з "Чорнобиля-2" вже спішно вивозили обладнання. Все вивезли до Москви, включно з людьми, які обслуговували цей об'єкт, і, звичайно ж, документацією. У вузьких наукових колах є версія, що таємниця "Чорнобиля-2" пов'язана з психотропною зброєю.

— Ми тут в основному, так би мовити, розмовляли про технологічні, техногенні проблеми Чорнобиля. А як людський фактор?

— Почну, мабуть, з тодішнього міністра охорони здоров'я УССР Романенка, який в ті критичні дні казав народові: все, мовляв, добре; треба тільки гарно мити руки та ноги і зачиняти вікна...Або візьмімо інший аспект. Влада тоді вдавала, що жодного Чорнобиля нема. Через те, мабуть, і закон, яким наекзальтовані політики-депутати /в тому далеко не в останню чергу і я/ хотіли якомога скоріше якось захистити потерпілих, в соціяльному пляні містить чимало надміру. Адже ж нині цим законом ми забираємо 12 відсотків фондів від тих, які не потерпіли, і віддаємо це жертвам катастрофи. Тобто, це навіть не йде з державної скарбниці, а просто з кишень одних членів суспільства переходить у кишені інших. Величезні зловживання бюрократії привели до народження маси псевдоліквідаторів катастрофи на ЧАЕС.

Ще одна проблема — це не відселені з небезпечних місць люди. Нині маємо понад 800 осіб, які повернулися до своїх домівок у зону. Вони там вирощують і споживають вражені радіяцією продукти, утримують худобу, птицю; не мають медичної допомоги, засобів електрозв'язку, електроенергії, користуючись заряженим паливом. Про це стараються не говорити...

Якщо дозволите, користаючи з нагоди, я хотів би ще й щераз щиро подякувати українській діяспорі за її труди в допомозі Чорнобилеві. Не хочу лукавити чи перебільшувати, але справді повернути світову громадськість до нашого лиха допомогли, передусім, українці поза Україною. Зокрема, ми вдячні подружжю Зенонові та Надії Матківським з Америки, покійним Зіні Ботте з Австралії та Марті Шмігель, усім нашим братам і сестрам, розкиданим долею по світі.

— Про мету приїзду прийнято питати напочатку. Я про це питаюся тепер. А ще хотілося б знати: чим, крім помочі матеріяльної, могли б ще допомогти Україні тутешні українці?

— Мене, як голову Демократичної Партії України, на нинішній приїзд у З'єднані Стейти запросила Демократична партія Америки, щоб я поспостерігав за передвиборчою кампанією. Зокрема, я був присутній на зустрічі Роберта Торрічеллі з українською громадою. Зрозуміло, що, кандидуючи до Сенату, Р. Торрічеллі не міг не зустрітися з таким численним виборцем. А українці мали зібратися, щоб дати кандидатові до зрозуміння, що вони підтримають його, якщо він пам'ятатиме, що є держава Україна та українці тут. Хочу, отже, сказати, що якщо ми будемо об'єднані, то буде краще для нас усіх, для України.

Свого часу Джін Кирпатрик висловилася з форуму ООН, що, мовляв, Україні не обов'язково мати свою незалежність, а цілком достатньо їй звичайної автономії в складі Росії. Однак, часи змінюються. І вони ще більше змінюватимуться до кращого, якщо ми позбудемося вихованого в нас російським царатом і совєтським комтоталітаризмом почуття меншовартости та, не покладаючи рук, працюватимемо для України.

Г. Удовенко...

(Закінчення зі стор. 1)

вить загрози національній безпеці України. Альянс вже довів свою здатність пристосовуватися до дійсности і має добрі перспективи перетворитися згодом на осередок майбутньої европейської системи безпеки. Тому, наголосив міністер Удовенко, Україна в принципі не виступає проти поширення НАТО.

Принципове значення має для України питання нерозташування ядерної зброї на території нових членів НАТО. Тому логічним кроком у цьому контексті є ініціятива Президента України Леоніда Кучми щодо нерозміщення ядерної зброї на території нових членів НАТО.

Окрему увагу Г. Удовенко приділив розвиткові стосунків України з сусідніми країнами. При цьому він підкреслив, що у розбудові своїх двосторонніх відносин з Росією Україна неухильно дотримується лінії на їхню дальшу нормалізацію, виходячи з того, що вони мають базуватися на взаємній повазі, взаєморозумінні і рівноправності.

Як зазначив Г. Удовенко, попри певну динаміку, яка останнім часом спостерігалася у стосунках України і Росії, й досі існує ряд проблем, що заважають досягти позитивних результатів. Йдеться про зволікання з підписанням широкомасштабного договору, що пов'язується російською стороною з вирішенням проблеми Чорноморської фльоти при одночасному гальмуванні вироблення остаточних домовлень щодо розподілу фльоти та умов і термінів тимчасового перебування його російської частини на українській території; відсутність помітного прогресу у справі компенсації Україні за вивезену тактичну ядерну зброю; невирішеність ряду прикордонних питань; спроби застосувати дискримінацію в торгівлі щодо українських товаровиробників; сповільнення розвитку науково-технічного співробітництва. Разом з тим, підкреслив Г. Удовенко, переговорний процес триває і є сподівання, що позитивні рішення будуть вироблені.

Серед першочергових пріоритетів зовнішньої політики України міністер Удовенко назвав відносини із ЗСА, що сьогодні вийшли на рівень стратегічного партнерства. Взаємини із ЗСА стали важливим чинником зміцнення політичної та економічної незалежности української держави.

Між нашими країнами, наголосив Удовенко, налагоджено активний регулярний політичний діялог як на рівні керівників, так і на рівні зовнішньополітичних відомств двох країн. Досить активно розвивається військовополітичне та економічне співробітництво. Створено солідну і міцну договірно-правову базу наших двосторонніх відносин: на сьогодні укладено близько 40 міждержавних і міжурядових угод та домовленостей. Цей процес продовжує розвиватися.

ЗАТУРБОВАНИЙ ПОСТІЙНОЮ неспроможністю Росії зібрати податки, конечні для управління державою, Міжнародний валютний фонд заставляється над припиненням дальших виплат конечної для Росії 10 блн. дол. позички. Звідомлення про те, що Центральний банк Росії не дійшов до згоди з представниками МВФ спонукало офіційні чинники згаданої міжнародної організації розглянути цю альтернативу, запропоновану його експертами, які брали участь у переговорах в Москві. Залеглість у зібранні податків спричинює неплатність заробітних платень, що викликує невдоволення та неспокій серед громадськости. Аналітики уважають, що ситуація напружена і бере під сумнів чи справді хворий президент Боріс Єльцин спроможний цьому лихові якось зарадити.

У СЕРЕДУ, 23-ГО ЖОВТНЯ, норвезький прем'єр-міністер Гро Гарлєм Брундтлєнд повідомила про свою резиґнацію з цього становища. Одночасно вона заперечила спекуляції про те, що вона зробила це тому, щоб позмагатися за становище генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй. Вона, як впливовий політик вдома і закордоном, могла б стати кандидатом на це становище, але твердять аналітики, що внутрішнє політиканство ООН ледве чи допустить европейського кандидата на місце Бутроса Бутроса- Ґалі. Вона натомість підкреслила, що її резиґнація є виключно внутрішньою справою Норвегії та немає нічого спільного з ООН.

Канада зміцнює...

(Закінчення зі стор. 1)

ґії. Президент „Нортленд Павер" Джеймс Темерті сказав, що фірма керуватиме ДТЕС і згодом, після встановлення нового обладнання, перебере 51 відсоток усіх акцій спільного підприємства.

Під час візити Л. Ексворті було підписано і ряд інших важливих економічних угод. Зокрема, канадська приватна інвестиційна компанія Юкрейн ентерпрайз корпорейшен домовилася про інвестування в українській „Електрон-Банк" 3.5 млн. дол. і набуття 35 відсотків його акцій. Фірма сподівається внести свій вклад у зміцнення української банкової системи, яка ще слабо розвинута.

Л. Ексворті також пообіцяв 7.5 млн. дол. на закриття Чорнобильської АЕС і сказав, що підтримуватиме становище України на зустрічах „великої сімки", яка пообіцяла дати на закриття ЧАЕС понад 3 блн. дол.

Підписано угоду про повітряне сполучення між двома країнами, яке здійснюватиме незабаром через одне із своїх вузлових летовищ в Европі компанія „Айр Канада".

Канадський міністер запевнив Київ і в політичній підтримці, сказавши, що Канада виступає за встановлення „нових, спеціяльних, унікальних" відносин між Україною і НАТО.

Як відомо, Київ не вимагає повного членства у цьому союзі, але є дуже зацікавлений у створенні „особливого партнерства" з альянсом.

В гуманітарній сфері підписана угода, за якою торонтська доброчинна організація „Допоможіть нам допомогти дітям" дістане 235,000 дол. Ця організація надсилає сиротам в Україні їжу, одяг і ліки.

Л. Ексворті зустрічався з Президентом Леонідом Кучмою, міністром закордонних справ Геннадієм Удовенком, головою Верховної Ради Олександром Морозом, прем'єр-міністром Павлом Лазаренком та іншими урядовцями.

Настоюють...

(Закінчення зі стор. 1)

санаторії „Барвиха" під Москвою. Зустріч тривала 30 хвилин. Того ж дня у Кремлі відбулася пресова конференція, на якій пресовий секретар Б. Єльцина Сергій Ястржеммбський повідомив, що президенти домовилися з усіх питань, пов'язаних з Чорноморською фльотою. За його словами „сторони прийшли до безумовного компромісу", який знімає питання статусу Севастополя. На прохання розповісти про деталі компромісової угоди, Ястржембський відповів, що розкривати деталі домовлень ще рано.

Л. Кучма сказав, що зустріч була дружньою і проблему Чорноморської фльоти буде знято ще цього року. Приблизно 15-го листопада в Україну прибуде голова російського уряду Віктор Черномирдин для підписання двосторонніх документів. За словами Л. Кучми, „Україна створить добрі умови" для нормальної діяльности російської фльоти у винайлених нею бухтах Севастополя. Президент вірить, що всі проблеми між Україною і Росією — „тимчасові".

ВИСТУПАЮЧИ У ВАШІНҐТОНІ в Крайовому пресовому клюбі у четвер, 24-го жовтня, Росс Перо відкинув, як щось „дивного і цілковито непослідовного" заходи республіканського кандидата Роберта Дола, щоб він Р. Перо відтягнув свою кандидатуру з президентських змагань. Однак для запевнення всіх присутніх він ще раз підкреслив, що у цих президентських змаганнях він не думає відступати ні на один крок і залишиться до самого кінця. Аналітики, здивовані таким кроком Р. Дола не бачать, що його до цього спонукало, бо як видно з усього для Р.Дола це не було корисним, а для Р. Перо це принесло тільки більше розголосу.

У ПОЛЬСЬКОМУ ПАРЛЯМЕНТІ минулого четверга, 24-го жовтня, його нижча палата схвалила законопроєкт про лібералізацію абортів і відразу почула думку одного зі своїх найвизначніших синів — Папи Івана Павла II про те, що його країна офіційно „обрала шлях смерти". Анулюючи в цій справі вето Сенату голосами 228 до 195 і зі згодою негайного підписання цього від президента Алєксандра Кваснєвського цю справу перерішено. Новий закон дозволятиме на термінацію вагітности до 12-ти тижнів, якщо в жінок існують фінансові чи особисті проблеми, але тільки після триденних консультацій. Досі можна було тільки ліквідувати плід у разі небезпеки життя матері, у випадку насильства чи у випадку важкого ушкодження плоду.

ОФІЦІЙНІ ЧИННИКИ УРЯДУ президента Билла Клінтона у Вашінґтоні повідомили, що ЗСА вже вислали до Хорватії більшість військового обладнання танків та іншої зброї вартістю 100 млн. дол. призначеного для війська Боснії, але покищо не передають цього в їхні руки поки уряд Боснії не погодиться на деякі умови, а зокрема про звільнення військового урядовця, котрого звинувачено у зв'язках з Іраном. Згадане військове обладнання і зброя залишається під контролею ЗСА поки зі свого становища не зрезигнує заступник боснійського міністра оборони Гасан Ченжіч.

Ізраїль відмовився...

(Закінчення зі стор. 1)

заяву, що згадана нафтова компанія припиняє працю над здійсненням проєкту, але не через критику, а тільки з огляду на близьку приватизацію компанії.

Тієї ж неділі в Єрусалимі відбулася масова демонстрація учасників жидівського руху „Мир тепер". Понад 50,000 демонстрантів прийшли до будинку ізраїльського уряду з гаслами „Ми хочемо миру з арабами".

У Львові відбувся...

(Закінчення зі стор. 1)

справі приїзду Папи Івана Павла II в Україну, звернувся до міністра закордонних справ України Геннадія Удовенка у справі призначення амбасадора України до Ватикану.

Синод Єпископів також займався справою вибору єпископів на вакантні єпископські престоли. Такі призначення повинні пройти певну процедуру затвердження і вимагають часу від найменування до проголошення.

На бажання глави УГКЦ Патріярха і Кардинала Мирослава Івана Любачівського мати Єпископа-помічника для ведення справ усієї УГКЦ та Львівської Архиепархії УГКЦ Синод Єпископів обрав Києво-Вишгородського Екзарха Владику Любомира Гузара на це становище.

Синод обрав Єпископа-помічника львівського Юліяна Ґбура секретарем Синоду Єпископів та Собору УГКЦ на шість років.

Наступний Синод Єпископів відбудеться у вересні 1997 року.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!